

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGERET

Praksisoversigt over EU-opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsen

Betingelser, bevisbedømmelse og ophør i SIRI's, Udlændingenævnets og domstolenes praksis

Version 2 Opdateret 7. sep. 2026 57 afgørelser · 2016-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

EU-opholdsbekendtgørelsen (BEK nr. 1457 af 6. oktober 2020) gennemfører opholdsdirektivet 2004/38/EF i dansk ret med hjemmel i udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6, og fastlægger den trinvis opbygning af unionsborgeres og deres familiemedlemmers opholdsret: 3 måneder uden formaliteter, ophold ud over 3 måneder for arbejdstagere, selvstændige, selvforsørgende, studerende og arbejdssøgende, familiemedlemmers afledte ret, bevarelse ved død, udrejse og skilsmisse samt tidsubegrænset ophold efter 5 år. Praksis føres helt overvejende af Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) med Udlændingenævnet som klageinstans, mens domstolene prøver de principielle fortolkningsspørgsmål – navnlig om skilsmisseprocedurens begyndelse og om den danske statsborgers tilbagevenden efter brug af fri bevægelighed. Det gennemgående mønster er, at opholdsretten er materiel og konstaterende – registreringsbeviset skaber ingen ret – og at afgørelserne derfor står og falder med ansøgerens bevis for, at hvert enkelt trin faktisk er opfyldt.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Opholdsretten følger direkte af EU-retten; registreringsbevis og opholdskort er alene konstaterende (deklaratoriske) og skaber ikke i sig selv nogen ret.
- 02** Arbejdstagerstatus forudsætter reel og faktisk beskæftigelse, der ikke er et rent marginalt supplement; Udlændingenævnet anvender en vejledende undergrænse på 10-12 timer ugentligt.
- 03** Timetallet er ikke alene afgørende: en timeløn markant under den laveste overenskomstmæssige takst kombineret med manglende ret til ferie med løn, løn under sygdom og overenskomstdækning kan udelukke arbejdstagerstatus selv ved fuldtidstimetal.
- 04** Bevarelse af arbejdstagerstatus ved uforskyldt ledighed forudsætter dokumenteret tilmelding til jobcentret inden for rimelig tid – ni måneders passivitet efter barselsdagpengenes ophør er for længe.
- 05** Familiemedlemmets opholdsret er accessorisk: har hovedpersonen aldrig opfyldt eller ophørt med at opfylde betingelserne, har familiemedlemmet aldrig haft eller har mistet sin afledte ret, uanset et udstedt opholdskort.

- 06** Ved skilsmisse regnes begyndelsen af proceduren til skilsmisse fra ansøgningen til den administrative skilsmissemyndighed, ikke fra en senere domstolsbehandling – og en separationsanmodning tæller ikke.
- 07** Er unionsborgeren udrejst, før skilsmisseproceduren begyndte, er den afledte opholdsret allerede ophørt og kan ikke bevares efter § 17, stk. 2.
- 08** Den bevarede opholdsret efter skilsmisse eller hovedpersonens død er selvstændigt betinget af arbejdstagerstatus eller tilstrækkelige midler efter §§ 16, stk. 2, og 17, stk. 3.
- 09** Ved dansk statsborgers tilbagevenden kræves et reelt og faktisk ophold i værtsmedlemsstaten; et ophold under fire måneder med bevaret dansk bopælsadresse er kun et artikel 6-ophold og kan ikke bære en afledt ret.
- 10** Kravet om ansøgning i naturlig forlængelse af tilbagevenden må kun indgå som ét element i en samlet vurdering af, om det konsoliderede familieliv er ophørt.
- 11** Tidsmæssig kontinuitet mellem opholdet i værtsmedlemsstaten og tilbagevenden kan bevares trods ophold i tredjeland, hvis tilknytningen til værtsstatens arbejdsmarked og familielivet består.
- 12** Ved mistanke om proformaægteskab påhviler det ansøgeren at godtgøre et indgående personligt kendskab og et sædvanligt familieliv; myndigheden er ikke forpligtet til at afholde interview.
- 13** Modtagelse af sociale ydelser medfører ikke automatisk ophør af tidsbegrænset opholdsret, men indgår i vurderingen af, om betingelserne fortsat er opfyldt.
- 14** Fra 1. juli 2025 er EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 37 og 38 ophævet, og proportionalitets- og udvisningsvurderingen for EU-borgere følger nu udlændingelovens § 26 b.

Hjemmelsgrundlaget: udlændingelovens § 2 og § 6 og bekendtgørelsens anvendelsesområde

§ 1

EU-opholdsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i [udlændingelovens § 2, stk. 4](#), hvorefter ministeren fastsætter de nærmere bestemmelser til gennemførelse af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger, og hvorefter der fastsættes nærmere bestemmelser om registreringsbeviser og opholdskort efter [§ 6](#). Efter [§ 2, stk. 3](#) finder udlændingelovens begrænsninger kun anvendelse på EU-omfattede udlændinge, "i det omfang det er foreneligt med disse regler" – en generel forrangsregel, der forklarer, hvorfor SIRI og Udlændingenævnet i EU-sagerne argumenterer ud fra bekendtgørelsen og opholdsdirektivet og ikke ud fra udlændingelovens almindelige opholdsregler.

Selve grundrettigheden – retten til at indrejse og opholde sig i indtil 3 måneder – står i [udlændingelovens § 2, stk. 1](#) for unionsborgere og i [stk. 2](#) for deres tredjelandsfamiliemedlemmer. Bekendtgørelsens [§ 4](#) gentager dette og tilføjer den EU-retlige forudsætning i stk. 2: opholdsretten gælder, "så længe den pågældende ikke bliver en urimelig byrde for det sociale system".

Overgangen fra opholdstilladelse til registreringsbevis skete ved gennemførelsen af opholdsdirektivet. I forarbejderne til nyaffattelsen af udlændingelovens § 6 hedder det:

Som følge af direktiv 2004/38/EF, hvorved kravet om opholdstilladelse for unionsborgere og deres familiemedlemmer er ophævet, er udstedelse af opholdstilladelse ændret til udstedelse af registreringsbevis eller opholdskort.

Samme lovændring flyttede terminologien i § 2, stk. 4 fra "opholdstilladelser" til "registreringsbeviser og opholdskort". Ved **lov nr. 313 af 28. april 2009** blev overgangsordningen for arbejdstagere fra de nye EU-lande ophævet, således at disse "omfattes i stedet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 6, stk. 1, og EU-opholdsbekendtgørelsen". Og ved **lov nr. 463 af 18. maj 2011** blev arbejdssøgendes ophold flyttet ud af loven og ind i bekendtgørelsen; forarbejderne understreger, at der ikke var tale om nogen materiel ændring:

Med forslaget vil den særlige ret for arbejdssøgende EU-borgere til at opholde sig her i landet i indtil 6 måneder fra indrejsen ikke længere fremgå af udlændingelovens § 2, stk. 1. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at opholdsretten for arbejdssøgende i stedet vil blive fastsat i EU-opholdsbekendtgørelsen. Der er således ikke tale om at ændre i den ret til ophold her i landet, som arbejdssøgende EU-borgere har efter denne bestemmelse.

Bekendtgørelsens personelle anvendelsesområde fremgår af § 1: unionsborgere og deres familiemedlemmer (stk. 1), EØS- og schweiziske statsborgere (stk. 2), familiemedlemmer til danske statsborgere i det omfang det følger af EU-retten (stk. 3) samt nordiske statsborgere, der opfylder betingelserne (stk. 4). "Hovedperson" defineres i § 2, stk. 1 som en unionsborger med en **selvstændig** opholdsret – en definition, der er afgørende for hele den afledte rets accessoriske karakter.

Ud over opholdsdirektivet er området EU-retligt rammesat af [forordning 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed](#) og [direktiv 2014/54/EU](#) om håndhævelse af arbejdstageres rettigheder. Endelig fritager bekendtgørelsens § 21 enhver med opholdsret efter bekendtgørelsen fra kravet om arbejdstilladelse.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 1-4](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 2, stk. 1](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 4, stk. 1, 2](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 21](#)[Udlændingeloven § 2, stk. 1-4](#)[Udlændingeloven § 6](#)

Arbejdstagerbegrebet: kravet om "reel og faktisk beskæftigelse" og § 2 10-12-timers-grænsen

Kernen i praksis er [EU-opholdsbekendtgørelsens § 5, stk. 1](#), hvorefter en unionsborger, der er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, har ret til ophold ud over de 3 måneder. Arbejdstagerbegrebet er EU-retligt og forudsætter en reel og faktisk beskæftigelse, som ikke er af rent marginal og supplerende karakter. Udlændingenævnet anvender en **vejledende undergrænse på 10-12 timer ugentligt**, men understreger samtidig, at der skal foretages en samlet, konkret vurdering.

Tre afgørelser tegner timetalslinjen:

Afgørelse	Beskæftigelsens omfang	Udfald
Udlændingenævnets afgørelse af 14. februar 2020 (polsk statsborger)	ca. 6,59 timer ugentligt over højst 3 måneder, faldende timetal	Afslag – rent marginalet supplement

Udlændingenævnets afgørelse af 14. februar 2020 (britisk statsborger)	72,5 timer over 7 uger = 10,4 timer ugentligt	Ophør – ingen ny arbejdstagerstatus
Udlændingenævnets afgørelse af 18. juni 2022 (ungarsk statsborger)	7,5-26,75 timer pr. måned, flere måneder med 0 timer	Ophør efter § 29, stk. 1

I den ungarske sag indgik selve **kontraktvilkårene** som et selvstændigt moment: kontrakten forpligtede hverken arbejdsgiveren til at tilbyde arbejde eller lønmodtageren til at tage vagter, og der var hverken løn under sygdom eller opsigelsesvarsel. Nævnet lagde vægt på, at kontrakten "afveg væsentligt fra sædvanlige vilkår på det danske arbejdsmarked".

Denne kvalitative linje er skærpet i de nyeste afgørelser. I [Udlændingenævnets afgørelse af 31. maj 2023](#) havde en bulgarsk statsborger en fuldtidskontrakt på 160,33 timer månedligt til 13.000 kr. – altså 81,1 kr. i timen mod restaurantoverenskomstens 132,24 kr. Nævnet anerkendte, at 13.000 kr. månedligt ikke i sig selv er marginalt, men fandt alligevel, at den lave timeløn kombineret med fraværet af løn under sygdom, barsel og pension talte afgørende imod, at beskæftigelsen var reel.

Samme metode blev anvendt i [Udlændingenævnets afgørelse i sag EU/2024/76 af 22. februar 2025](#), hvor timelønnen lå på 55-89 kr. mod hoteloverenskomstens 141,24 kr. Nævnet støttede sig udtrykkeligt på EU-Domstolens dom i sag C-14/09, Genc, præmis 27:

[...] der i vurderingen af, om person kan anses for arbejdstager skal tages hensyn, ikke blot til arbejdstidens omfang og vederlagets størrelse, men også til retten til betalt ferie, til løn under sygdom, og at ansættelsesaftalen er omfattet af den til enhver tid gældende kollektive overenskomst.

Og videre om den usædvanligt lave aflønning:

[Ansøgerens] timeløn sammenholdt med det faktum, at [ansøgeren] er fastansat og har et månedligt timeantal på mellem 143-204 timer hos [hotel A], hvilket svarer til en fuldtidsansættelse, finder Udlændingenævnet taler imod, at [ansøgerens] beskæftigelse er reel og faktisk, da [ansøgerens] timeløn er betydeligt lavere, end hvad der ville være forventeligt for beskæftigelse af den pågældende type.

Nævnet henviser i den forbindelse til medlemsstaternes forpligtelse til at sikre, "at der ikke sker diskrimination eller udnyttelse af arbejdskraften, når der ansættes udenlandsk arbejdskraft". Praksis er dermed dobbeltsidet: for lidt arbejde udelukker arbejdstagerstatus, men det gør en tilsyneladende fuldtidsansættelse på markant underoverenskomstmæssige vilkår også – fordi den ikke fremstår som et reelt ansættelsesforhold.

En tilsvarende realitetsprøvelse anvendes over for **selvstændig erhvervsvirksomhed**, hvor det ikke er timetallet, men driftens evne til at sikre underhold, der er afgørende; jf. tankegangen i [Udlændingenævnets afgørelse af 31. august 2023](#), hvor en personlig indkomst på 4.240 kr. månedligt trods over 30 ugentlige arbejdstimer ikke blev anset for udtryk for en virksomhed drevet med henblik på selvforsørgelse.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning		22.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager grundet utilstrækkelige løn- og ansættelsesvilkår		31.05.2023
	Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet marginal beskæftigelse og modtagelse af kontanthjælp		18.06.2022

Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret som arbejdstager for polsk statsborger grundet marginal beskæftigelse	14.02.2020
Udlændingenævnet · Britisk statsborgers ophør af opholdsret i Danmark grundet utilstrækkelig tilknytning til arbejdsmarkedet	14.02.2020

Bevarelse af arbejdstagerstatus ved ledighed, sygdom og barsel – § 5, stk. 2-3

EU-opholdsbekendtgørelsens § 5, stk. 2 opregner udtømmende de situationer, hvor en unionsborger bevarer sin status som arbejdstager, selv om han eller hun ikke længere er erhvervsaktiv: midlertidig uarbejdsdygtighed (nr. 1), uforskyldt ledighed efter mere end 1 års beskæftigelse (nr. 2), uforskyldt ledighed efter udløb af en tidsbegrænset kontrakt under 1 år (nr. 3), uforskyldt tab af arbejde inden for de første 12 måneder (nr. 4) og påbegyndelse af erhvervsuddannelse (nr. 5). I tilfældene nr. 3 og 4 bevares statussen kun i **6 måneder**, jf. § 5, stk. 3.

Det praktisk vigtigste bevistema er kravet i nr. 2-4 om, at den pågældende har **tilmeldt sig jobcentret som arbejdssøgende**. I [Udlændingenævnets afgørelse af 14. februar 2020 om en britisk statsborger](#) ophørte arbejdstagerstatussen, netop fordi klageren ikke havde dokumenteret tilmelding efter beskæftigelsesophøret i december 2015. Formelle sprogprøver, ulønnet praktik og samliv med en dansk statsborger kunne ikke opveje dette; nævnet bemærkede udtrykkeligt, at ulønnet praktik ikke udløser rettigheder efter reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Graviditet og barsel behandles efter EU-Domstolens Saint Prix-doktrin, som Udlændingenævnet formulerer således i [afgørelsen af 15. januar 2020 om en bulgarsk statsborger](#):

En unionsborger bevarer kun sin status som arbejdstager efter fødsel, forudsat at hun genoptager sit arbejde eller finder et andet arbejde inden for rimelig tid efter barnets fødsel.

Ni måneder fra barselsdagpengenes ophør til tilmelding i jobcentret var for længe. Nævnet afviste både argumentet om manglende institutionsplads (hjemmepasning fritager ikke for tilmeldingspligten) og argumentet om ny graviditet (klageren var i februar 2017 ikke så langt henne, at hun var fysisk forhindret i at stå til rådighed).

Samme linje ses i [Udlændingenævnets afgørelse af 26. februar 2025 om en rumænsk statsborger](#), hvor ca. fem måneders beskæftigelse blev fulgt af en indkomstaafbrydelse fra september 2022 til maj 2024 uden rettidig jobcentertilmelding. Fødslen i april 2023 kunne ikke føre til et andet resultat, fordi klageren ikke havde dokumenteret, at arbejdsophøret i september 2022 skyldtes graviditetsbetingede fysiske begrænsninger. Bevisbyrden for **årsagssammenhængen** mellem graviditeten og arbejdsophøret ligger altså hos unionsborgeren.

Endelig præciserer § 29, stk. 1, 2. pkt., at modtagelse af sociale ydelser **ikke automatisk** medfører ophør. Ydelsesmodtagelsen indgår dog som et tungt indicium: i [Udlændingenævnets afgørelse af 18. juni 2022](#) understøttede kontanthjælpen vurderingen af, at klageren ikke var selvforsørgende gennem sit arbejde – og det var netop kontanthjælpsansøgningen, der udløste SIRI's kontrol af opholdsgrundlaget.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 2, 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet afbrydelse i beskæftigelse og manglende dokumentation for bevarelse af status	26.02.2025

Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet marginal beskæftigelse og modtagelse af kontanthjælp	18.06.2022
Udlændingenævnet · Britisk statsborgers ophør af opholdsret i Danmark grundet utilstrækkelig tilknytning til arbejdsmarkedet	14.02.2020
Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning	15.01.2020

§ 4 Tilstrækkelige midler, studerende og arbejdssøgende – §§ 5, stk. 4, 6-7 og opgørelsen i § 34

For den ikke-erhvervsaktive unionsborger er adgangskravet, at vedkommende "råder over tilstrækkelige midler til sit underhold", således at den pågældende efter en konkret vurdering ikke kan antages at ville falde det sociale system til byrde, jf. § 6. For **studerende** gælder efter § 7 den lempeligere regel, at midlerne kan godtgøres "ved erklæring eller på anden måde", forudsat at den pågældende som hovedaktivitet følger en videregående uddannelse eller ungdomsuddannelse ved en offentligt godkendt eller finansieret institution.

Opgørelsen sker efter § 34: kravet er altid opfyldt, hvis unionsborgeren råder over indtægter svarende til summen af ydelserne efter § 22, stk. 2, og § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Indtægterne opgøres uden fradrag af skat og bidrag, og danske offentlige tilskud medregnes ikke – dog med undtagelse for arbejdsløshedsdagpenge og "offentlige ydelser, der er udtryk for en tilknytning til arbejdsmarkedet", jf. § 34, stk. 2. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning en udtalelse om midlernes tilstrækkelighed, jf. § 34, stk. 3.

Rækkevidden af forsørgelseskravet blev afgrænset i [Udlændingenævnets afgørelse af 21. juli 2021](#). SIRI havde krævet, at en tysk statsborger dokumenterede midler til også at forsørge sin danske ægtefælle og parrets fælles barn. Nævnet omgjorde og fastslog tre ting: der kan ikke stilles krav om forsørgelse af en **dansk** ægtefælle, fordi dennes ophold ikke reguleres af EU-opholdsbekendtgørelsen; den familieretlige gensidige forsørgerpligt har ingen betydning for den EU-retlige vurdering; og et indestående på ca. 110.000 kr. var i den konkrete sag tilstrækkeligt til ansøgerens eget underhold. Forsørgelseskravet retter sig altså mod unionsborgeren selv og de familiemedlemmer, der afleder ret af vedkommende – ikke mod personer, der har selvstændigt opholdsgrundlag i Danmark.

EU-Domstolen har fastholdt en tilsvarende bred forståelse af "midler". I [C-93/18, Bajratari](#) fastslog Domstolen, at indkomst fra en beskæftigelse udført uden opholds- og arbejdstilladelse kan medregnes, fordi opholdsdirektivet ikke stiller krav til midlernes oprindelse. Og i [C-836/18](#) afviste Domstolen en national praksis, hvorefter familiesammenføring automatisk afslås alene på grund af manglende midler, uden at der foretages en konkret undersøgelse.

For **arbejdssøgende** gælder § 5, stk. 4, der efter flytningen fra udlændingeloven i 2011 indeholder en todelt ordning: i de første 6 måneder er opholdsretten betinget af aktiv jobsøgning og af, at den pågældende ikke bliver en urimelig byrde for det sociale system; herefter skal det tillige **dokumenteres**, at den pågældende "vedblivende og aktivt søger arbejde og har reelle muligheder for at blive ansat". Ordningen er beskrevet på samme måde i [Vejledning til kommunerne om EU-borgernes adgang til uddannelseshjælp, kontanthjælp eller anden hjælp efter lov om aktiv socialpolitik](#), der samtidig understreger, at kommunen ikke selv tager stilling til opholdsretten, men skal rette henvendelse til udlændingemyndighederne ved tvivl. Førstegangsarbejdssøgende og deres familiemedlemmer skal ikke ansøge om registreringsbevis henholdsvis opholdskort, jf. også § 26, stk. 1, 2. pkt..

Endelig regulerer § 8 udstationerede tjenesteydere, herunder tredjelandssstatsborgere udstationeret af en tjenesteyder etableret i EU, EØS eller Schweiz.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 4](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 6](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 7](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 8, stk. 1, 2](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 26, stk. 1](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 34, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: 27.02.2020
Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter

EU-Domstolen · Opholdsret for mindreårige unionsborgere: Indkomst fra ulovlig beskæftigelse som 02.10.2019
tilstrækkelige midler

Udlændingenævnet · Tysk statsborgers ret til ophold som selvforsørgende: Omgørelse af afslag 21.07.2021
grundet forsørgelsespligt over for dansk ægtefælle

Personkredsen i § 3: ægtefælle, fast samlever, efterkommere og § 5 forsørgede slægtninge

[EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1](#) afgrænser "familiemedlem" i seks numre: ægtefælle (nr. 1), efterkommere under 21 år (nr. 2), efterkommere over 21 år, der forsørger (nr. 3), slægtninge i ret opstigende linje, der forsørger (nr. 4), andre familiemedlemmer, der forsørgeres eller er optaget i husstanden (nr. 5), og andre familiemedlemmer, hvor alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at hovedpersonen personligt plejer dem (nr. 6). Efter [§ 3, stk. 2](#) sidestilles registreret partner og **fast samlever** med ægtefælle, forudsat at der består "en behørigt dokumenteret varig tilknytning", og at hovedpersonen påtager sig et forsørgelsesansvar svarende til ægtefællers.

For nr. 4-6 er praksis bevistung, og bevisbyrden ligger klart hos ansøgeren. I [Udlændingenævnets afgørelse af 20. oktober 2022](#) fik en over 80-årig pakistansk mor til en unionsborger afslag på alle tre grundlag: forsørgelsen var ikke godtgjort, fordi pengeoverførsler via bekendte ikke kunne dokumenteres med kvitteringer; husstandsfællesskabet var ikke opfyldt, fordi parterne boede i hvert sit land umiddelbart før indrejsen; og plejebehovet var ikke absolut, fordi lidelserne var kroniske og tidligere var blevet varetaget af andre. Nævnet fastholdt, at forsørgelseskravet skal være opfyldt i **afrejslandet**.

Samme skabelon anvendes konsekvent: [afgørelse i sag EU/2023/68 af 21. januar 2024](#) (forælder), [afgørelse i sag EU/2024/119 af 9. april 2025](#) og [afgørelse i sag EU/2024/121 af 10. april 2025](#) (mødre), samt [afgørelse af 7. juni 2024 om en unionsborgers bror](#), hvor overførsler fra broderens ægtefælle ikke kunne tilregnes hovedpersonen. EU-Domstolen har dog i [C-607/21](#) skærpet kravene til myndighedens vurdering: afhængighedsforholdet skal bedømmes både ud fra situationen i oprindelseslandet ved ankomsten og i værtsstaten ved ansøgningen, og ældre dokumenter kan ikke afvises som forældede.

Samlever-praksis efter § 3, stk. 2, nr. 2, viser et tydeligt mønster i, hvad der virker som bevis:

- **Godkendt:** fælles lejemål, fælles bankkonto, billedokumentation over flere år – [afgørelse i sag EU/2024/117 af 8. april 2025](#).
- **Godkendt:** svenske lejekontrakter, bopælsregistreringer, fælles bankkonto og rejsedokumentation efter knap to års samliv i Sverige – [afgørelse af 1. april 2025](#).
-

Godkendt trods geografisk adskillelse: to fælles børn og fælles forældremyndighed etablerede den fornødne varige tilknytning, selv om parret havde boet i hvert sit land i tre år – [afgørelse i sag EU/2024/126 af 10. april 2025](#).

- **Afvist:** bopælsregistrering på samme adresse uden fælles økonomiske dispositioner – [afgørelse i sag EU/2024/115 af 8. april 2025](#).
- **Afvist:** lejekontrakt, samlivsftale og erklæring fra moderen kunne ikke bære et samliv af ægteskabslignende karakter, når parret boede på et værelse hos forældrene – [afgørelse i sag EU/2024/125 af 10. april 2025](#).

En særlig afgrænsning følger af [afgørelsen af 21. marts 2024](#): en person, der fortsat er gift med tredjemand, kan ikke anerkendes som fast samlever i bekendtgørelsens forstand. Og hvor ægteskabet påberåbes, skal det være **retsgyldigt og dokumenteret**; i [afgørelsen af 1. april 2025](#) førte fraværet af en original ghanesisk vielsesattest sammen med utilstrækkelig samlivsdokumentation til afslag efter både [§ 3, stk. 1, nr. 1](#) og [§ 3, stk. 2, nr. 2](#).

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 3, stk. 1, 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1
PRAKSIS		
	EU-Domstolen · Betingelser for opholdsret som forsørgt familiemedlem: Vurdering af afhængighedsforhold ved forsinket ansøgning	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til indisk mor grundet utilstrækkelig dokumentation for forsørgelse og plejebehov	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret som fast samlever grundet manglende dokumentation for varigt og forpligtende samliv	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret til herboende unionsborgers moder grundet manglende dokumentation for økonomisk afhængighed og plejebehov	09.04.2025
	Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på opholdsret til britisk statsborger som fast samlever til unionsborger på baggrund af dokumenteret samliv	08.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret som fast samlever til unionsborger grundet manglende dokumentation for varig tilknytning	08.04.2025
	Udlændingenævnet · Anerkendelse af varigt samlivsforhold efter to års bopæl i udlandet og efterfølgende flytning til Danmark	01.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som familiemedlem grundet manglende dokumentation for retsgyldigt ægteskab og varigt samliv	01.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til unionsborgers bror grundet manglende bevis for forsørgelse og husstandsfællesskab	07.06.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret til samlever grundet eksisterende ægteskab med tredjemand	21.03.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til forælder grundet manglende dokumentation for forsørgelse og husstandsfællesskab	21.01.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred	20.10.2022

Den afledte rets accessoriske karakter – §§ 10-15 og forsørgelseskravet

§ 6

Familiemedlemmers opholdsret er efter [§§ 10-15](#) gennemgående konstrueret som en **afledt** ret, der består "i samme tidsrum som hovedpersonen". Efter [§ 10, stk. 1](#) gælder dette for familiemedlemmer til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende omfattet af [§ 5, stk. 1 eller 2](#); efter [§ 12](#) for familiemedlemmer til en person

med tilstrækkelige midler; efter § 13 for familiemedlemmer til studerende; og efter § 15 for familiemedlemmer til en hovedperson med tidsubegrænset ophold.

For de fjernere familiemedlemmer i § 3, stk. 1, nr. 3-5 er den afledte ret efter § 10, stk. 2 – medmindre ganske særlige grunde taler derimod – betinget af, at unionsborgeren råder over tilstrækkelige midler til sit og familiemedlemmernes underhold. Tilsvarende forsørgelseskrav findes i § 12, stk. 2 og § 13, stk. 2. Ved BEK nr. 965 af 18. juni 2025 blev § 14 om familiemedlemmer til udstationerede nyaffattet, så forsørgelseskravet nu står i § 14, stk. 2.

Accessoriteten er det bærende argument i en række ophørssager. I [Udlændingenævnets afgørelse af 5. maj 2023](#) havde en statsborger fra Bangladesh fået udstedt EU-opholdskort i 2016, men det viste sig senere, at ægtefællen aldrig havde opfyldt betingelserne som arbejdstager. Nævnet fastslog, at ansøgeren derfor aldrig havde haft et gyldigt EU-retligt opholdsgrundlag, og at reglerne om bevarelse ved skilsmisse forudsætter, at der **har eksisteret** en lovlig opholdsret. Samme resultat i [afgørelsen af 17. maj 2023](#), hvor unionsborgeren havde mistet sin arbejdstagerstatus i december 2015 – altså før ansøgerens indrejse i januar 2016 – hvorfor der aldrig opstod nogen afledt ret.

At betingelsen om at "ledsage eller slutte sig til" hovedpersonen også kan bortfalde undervejs, illustreres af [afgørelsen af 5. september 2024 om en mindreårig rumænsk statsborger](#): da samværet med faren ophørte, og moren ikke selv havde opholdsgrundlag, ophørte barnets opholdsret efter § 29, stk. 1.

Den praktiske konsekvens er, at et familiemedlem reelt bærer risikoen for hovedpersonens forhold – også bagudrettet. Det gør dokumentationen for hovedpersonens **egen** løbende status (lønindberetninger i eIndkomst, CPR-registrering, virksomhedsdrift) til det centrale bevistema i mange ophørssager.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1, 2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 12, stk. 1, 2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 13, stk. 1, 2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 15](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1](#)

PRAKSIS	Udlændingenævnet · Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag	05.09.2024
	Udlændingenævnet · Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger	17.05.2023
	Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

Bevarelse ved hovedpersonens død eller udrejse og børns

§ 7 uddannelsesret – § 16

§ 16 sonderer skarpt efter nationalitet. En **unionsborger**, der har afledt ret efter §§ 10 eller 12-15, bevarer efter [stk. 1](#) sin opholdsret ved hovedpersonens død eller udrejse. En **tredjelandstatsborger** bevarer efter [stk. 2](#) kun retten ved hovedpersonens **død** – ikke ved udrejse – og kun hvis vedkommende har opholdt sig i Danmark i mindst 1 år inden dødsfaldet, og opholdsretten er derefter selvstændigt betinget af arbejdstagerstatus, tilstrækkelige midler eller status som familiemedlem til en person, der opfylder disse krav.

Asymmetrien er praktisk afgørende. I [Udlændingenævnets afgørelse af 15. maj 2023](#) og i [afgørelsen af 21. december 2023](#) ophørte tredjelandssægtfællens opholdsret på det tidspunkt, hvor unionsborgeren blev registreret udrejst i CPR – uanset at ægteskabet formelt bestod, og uanset at opholdskortet stadig var gyldigt.

§ 16, stk. 3 indeholder den vigtige beskyttelse af **børns uddannelsesret**: et barn af hovedpersonen eller dennes ægtefælle bevarer opholdsretten ved hovedpersonens død eller udrejse, hvis barnet opholder sig her og er tilmeldt en uddannelsesinstitution, indtil uddannelsen er afsluttet – og "den forælder, der faktisk tager sig af barnet, har, uanset nationalitet, ret til ophold sammen med barnet". Bestemmelsen svarer til artikel 12 i forordning nr. 1612/68 (nu forordning 492/2011), som EU-Domstolen fortolkede i [C-115/15, NA](#). Domstolen fastslog dér, at børnenes uddannelsesret – og dermed omsorgsforælderens afledte opholdsret – består, selv om den vandrende arbejdstager var udrejst, **før** barnet påbegyndte skolegangen. Uddannelsessporet er derfor et selvstændigt og ofte overset alternativ i sager, hvor unionsborgeren er rejst.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 16, stk. 1-3	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Opholdsret for tredjelandssstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	29.06.2016
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse	21.12.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023

§ 8 Skilsmisse: hvornår begynder "proceduren til skilsmisse"? – § 17 og Højesterets dom af 14. august 2024

§ 17, stk. 2 lader en tredjelandssstatsborger bevare opholdsretten ved skilsmisse i fire tilfælde: ægteskabet har ved **begyndelsen af proceduren til skilsmisse** varet mindst 3 år, heraf 1 år her i landet (nr. 1); forældremyndigheden er overdraget til den pågældende (nr. 2); der foreligger en særlig vanskelig situation, herunder overgreb i hjemmet (nr. 3); eller den pågældende har samværsret med et mindreårigt barn, der skal udøves her i landet (nr. 4). Efter § 17, stk. 3 er den bevarede ret **selvstændigt betinget** af arbejdstagerstatus, tilstrækkelige midler eller familiemedlemsstatus til en sådan person.

To fortolkningsspørgsmål har været prøvet gennem hele instanssystemet.

Hvornår begynder proceduren? Højesteret afgjorde spørgsmålet i [BS-57054/2023-HJR](#) af 14. august 2024: proceduren begynder ved **ansøgningen til den administrative skilsmissemyndighed**, ikke først ved rettens inddragelse. Da ægteskabet på ansøgningstidspunktet havde varet under 3 år, var opholdsretten mistet. Østre Landsret var nået til samme resultat i [BS-40959/2021-OLR](#) med den begrundelse, at den administrative og den retslige fase udgør "én sammenhængende integreret skilsmisseprocedure".

Tæller separation? Nej. I [BS-9709/2021-KBH](#) tiltrådte Københavns Byret Udlændingenævnets fortolkning:

Begyndelsen af proceduren til skilsmisse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 1, er det tidspunkt, hvor der indgives en anmodning om skilsmisse. Indgivelse af en separationsanmodning har ikke betydning for ægtefællens opholdsret.

Retten støttede sig på ordlyden af og forarbejderne til [opholdsdirektivets artikel 13, stk. 2, litra a](#) samt på EU-Domstolens praksis:

Retten tiltræder af de grunde, som er anført af Udlændingenævnet, at det følger af ordlyden af, forarbejderne til og formålet med bestemmelsen i opholdsdirektivets artikel 13, stk. 2, litra a, at "begyndelsen af proceduren til skilsmisse" er det tidspunkt, hvor der indgives en anmodning om skilsmisse, og at en tredjelandsborger ikke kan bevare sin ret til ophold her i landet, hvis unionsborgeren er udrejst af landet inden proceduren til skilsmisse er begyndt.

Østre Landsret stadfæstede i [BS-46560/2023-OLR](#) af 13. marts 2025 under henvisning til Højesterets dom og afviste anmodningen om præjudiciel forelæggelse.

Den anden gren – at unionsborgerens udrejse **før** procedurens begyndelse afskærer bevarelse – følger af EU-Domstolens dom i sag C-218/14, Singh, som Udlændingenævnet citerer således i [afgørelsen af 15. maj 2023](#):

Hvis unionsborgeren er udrejst af værtsmedlemsstaten inden proceduren til skilsmisse er begyndt, kan en tredjelandstatsborger ikke bevare sin ret til ophold i værtsstaten.

Undtagelsen for **vold i hjemmet** har en særstilling. I [C-930/19](#) opretholdt EU-Domstolen gyldigheden af direktivets krav om tilstrækkelige midler for volds ofre, men præciserede samtidig, at skilsmisseproceduren kan indledes efter ægtefællens udrejse, når det sker inden for en rimelig frist. De danske domstole har afgrænset dommen snævert; i BS-9709/2021-KBH hedder det, at dommen "alene vedrører den helt særlige situation, hvor tredjelandsborgeren har været udsat for vold i hjemmet begået af unionsborgeren".

Endelig viser [Udlændingenævnets afgørelse af 5. februar 2025](#), at selv når § 17, stk. 2, er opfyldt, falder sagen på det selvstændige krav i [§ 17, stk. 3](#) om arbejdstagerstatus eller selvforsørgelse.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 17, stk. 1-3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1
PRAKSIS		
	Højesteret · Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	14.08.2024
	EU-Domstolen · Tredjelandstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	02.09.2021
	Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
	Landsretten · Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse	31.10.2023
	Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsbegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse	05.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsbegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023

§ 9 Tidsbegrænset ophold efter 5 år – § 18, fraværsreglerne og de fremskudte tilfælde i §§ 19-20

Efter [§ 18, stk. 1](#) har en unionsborger med 5 års uafbrudt lovligt ophold ret til tidsbegrænset ophold, og "ingen af de bestemmelser, der er nævnt i kapitel 2 og 3, kan begrænse denne ret". [§ 18, stk. 3](#) udstrækker reglen til tredjelandstatsborgere, der har haft lovligt ophold som familiemedlemmer i 5 år, og til dem, hvis ret er bevaret efter §§ 16, stk. 2, eller 17, stk. 2, jf. stk. 3.

Aktualitetsforbehold: ved BEK nr. 965 af 18. juni 2025, i kraft 1. juli 2025, blev § 18, stk. 3, nr. 1 (om udstationerede tredjelandsstatsborgere efter § 8, stk. 2) ophævet, hvorefter de hidtidige nr. 2 og 3 er blevet nr. 1 og 2. Samme ændringsbekendtgørelse indsatte nye stk. 3 og 4 i § 29 og nyt stk. 2 i § 30 om bevarelse af opholdsret under **statsudsendelse** for danske statsborgeres familiemedlemmer, hvis udlændingen indrejser senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør – og hvorved højst 12 måneder af udlandsopholdet kan medregnes i 5-årsberegningen. Konsoliderede tekster kan endnu vise den gamle affattelse.

Afbrydelsesreglerne står i § 18, stk. 4: opholdet anses ikke for afbrudt ved midlertidige ophold uden for landet på tilsammen højst 6 måneder om året, ved fravær på grund af værnepligt, eller ved ét fravær af højst 12 sammenhængende måneder af vægtige grunde. Efter stk. 5 afbrydes opholdet af en gennemført udsendelsesafgørelse.

Praksis er stram i beregningen. I BS-9709/2021-KBH manglede der få måneder i femårsperioden, fordi den afledte ret ophørte ved unionsborgerens udrejse den 13. april 2017, og retten afviste at lade den efterfølgende faktiske tilstedeværelse tælle med. Tilsvarende i Udlændingenævnets afgørelse af 25. februar 2025, hvor et fravær på ca. 11 måneder blev prøvet mod § 18, stk. 4, og i afgørelsen af 1. marts 2025, hvor manglende dokumentation for **den danske referencepersons** faktiske ophold i Danmark afbrød femårsperioden allerede fra november 2017.

De fremskudte tilfælde i § 20 giver tidsubegrænset ophold uden 5 års ophold ved pensionering (stk. 1, nr. 1), vedvarende uarbejdsdygtighed (nr. 2) og grænsependling efter 3 års fast ophold (nr. 3), og efter stk. 5 omfatter retten også familiemedlemmer med fast ophold sammen med den pågældende. § 19 giver på tilsvarende måde familiemedlemmet tidsubegrænset ophold ved hovedpersonens død, hvis hovedpersonen havde opholdt sig lovligt her i mindst 2 år, hvis dødsfaldet skyldtes arbejdsulykke eller erhvervssygdom, eller hvis ægtefællen mistede sin danske indfødsret ved ægteskabet.

Ophør af en **tidsubegrænset** opholdsret reguleres af § 30, og der kan efter § 31, stk. 3 dispenseres. Dispensationspraksis er restriktiv: i Udlændingenævnets afgørelse af 30. maj 2023 blev en forlænget dispensation nægtet, fordi det oprindelige formål (en konkret uddannelse i USA) var opnået, og fordi et efterfølgende ubetidsbegrænset jobtilbud i udlandet ikke er et velbegrundet formål.

Endelig bemærkes, at ophold efter EU-reglerne **ikke** tæller med ved opgørelsen af 5-årskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1; jf. Udlændingenævnets afgørelse af 27. januar 2016. De to spor er adskilte.

LOV

EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 1-5

EU-opholdsbekendtgørelsen § 19

EU-opholdsbekendtgørelsen § 20, stk. 1-5

EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 3

Udlændingeloven § 11, stk. 3

PRAKSIS

Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af ophør af opholdsret som følge af manglende dokumentation for reelt ophold i Danmark	01.03.2025
Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret som følge af 11 måneders fravær og afslag på ny opholdsret som familiemedlem	25.02.2025
Udlændingenævnet · Afslag på yderligere dispensation for ophør af tidsubegrænset opholdsret for EU-borger efter afsluttet studie i udlandet	30.05.2023
Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset ophold da ophold efter EU-regler ikke tæller med i 5-års kravet	27.01.2016

Den danske statsborgers tilbagevenden – § 1, stk. 3, kravet om reelt og faktisk ophold

§ 1, stk. 3 kodificerer Surinder Singh-/Eind-doktrinen:

I det omfang det følger af EU-retten, finder bekendtgørelsen endvidere anvendelse på familiemedlemmer til danske statsborgere, herunder i tilfælde hvor en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat, hvorunder parterne har opbygget eller konsolideret et fælles familieliv.

Det centrale bevistema er, om den danske statsborger har haft et **reelt og faktisk ophold** i værtsmedlemsstaten – dvs. et ophold efter [opholdsdirektivets artikel 7](#) og ikke blot et kortvarigt ophold efter [artikel 6](#). Udlændingenævnet citerer i [afgørelsen i sag EU/2024/80 af 26. juni 2024](#) EU-Domstolens dom i sag C-456/12, O m.fl., præmis 52:

En unionsborger, som udøver sine rettigheder i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/38, har ikke til hensigt at slå sig ned i værtsmedlemsstaten på en sådan måde, at det er gunstigt for at opbygge eller konsolidere et familieliv i denne medlemsstat.

og konkluderer:

... et sådant kortvarigt ophold på under 4 måneder ikke kan antages at udgøre et faktisk og reelt ophold, som i sig selv er egnet til at opbygge eller konsolidere et familieliv.

I samme sag opregnede nævnet de forhold, der trak fra: kontoudskrifter og kvitteringer var ikke personhenførbare til den danske statsborger; forbruget dækkede kun en kort, afgrænset periode; den danske bopælsadresse var bevaret under hele opholdet i Polen; og der var ikke fremlagt dokumentation for faste udgifter som husleje og telefoni. Nævnet afviste udtrykkeligt at inddrage ansøgerens personlige tilknytning til Danmark, fordi det er "forhold, som ikke kan tages i betragtning ved vurderingen af, om betingelserne for ret til ophold efter EU-retten ... er opfyldt".

En tilsvarende helhedsbedømmelse ses i [afgørelsen af 28. juni 2023](#), hvor lejekontrakt, forbrugsregninger, sprogskole og CPR-udrejseregistrering i Italien ikke rakte, fordi opholdene var fragmenterede, og Danmark forblev det primære opholdssted på grund af barn og uddannelse. Nævnet opstillede en instruktiv oversigt: rådighed over bolig, sprogundervisning, CPR-registrering og en gammel fraflytningsrapport kan hver for sig ikke bære beviset, når de faktiske opholdsperioder er korte og afbrudte. Og i [afgørelsen af 23. januar 2024](#) var opholdet i Sverige for kortvarigt.

Ud over opholdets realitet kræves, at familielivet faktisk er **opbygget eller konsolideret** i værtsstaten. I [afgørelsen af 15. marts 2025](#) havde den danske statsborger opholdt sig 13 måneder i Sverige med ansøgerens mor, men det var ikke godtgjort, at der var opbygget et familieliv med den 17-årige ansøger selv.

Hvor længe forbindelsen kan strækkes, viser to modsatrettede afgørelser om **tidsmæssig kontinuitet**:

Afgørelse	Forløb	Udfald
Udlændingenævnets afgørelse af 18. juni 2022	Reelt ophold i Cypern marts 2017 – januar 2018, derefter 1 år og 9 måneder i Sydafrika uden forklaring	Afslag – forbindelsen afbrudt

Udlændingenævnets afgørelse af 25. januar 2022	7 års ophold i Italien, derefter 18 måneders udstationering i tredjeland for den italienske arbejdsgiver, afbrudt af covid-19	Omgørelse – kontinuiteten bevaret
--	---	-----------------------------------

Forskellen er tilknytningens karakter: i den sidste sag bestod ansættelsesforholdet i værtsmedlemsstaten under hele tredjelandsopholdet, familien flyttede samlet, og pandemien var en legitim grund til at rejse direkte til Danmark.

Selv når det reelle ophold er godtgjort, skal betingelserne på **hjemkomsttidspunktet** være opfyldt; i [afgørelsen af 10. januar 2024](#) faldt sagen på forsørgelseskravet efter hjemkomsten fra Spanien, jf. § 34, stk. 1.

Endelig afgrænses § 1, stk. 3, mod den rene grænsependling. I [BS-3566/2022-LYN](#) fandt Retten i Lyngby, at en dansk statsborger, der ledede internationale forskningsprojekter og rejste regelmæssigt i EU, ikke var blevet afskrækket fra at udøve sin frie bevægelighed, når ægtefællen allerede havde national opholdstilladelse efter [udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1](#) – en afledt EU-opholdsret var derfor ikke nødvendig.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 34, stk. 1
	Udlændingeloven § 9, stk. 1	
PRAKSIS	Byretten · Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret for barn af samlever grundet utilstrækkelig etablering af familieliv i en anden EU-medlemsstat Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret til filippinsk samlever da ophold i Sverige var for kortvarigt til at udgøre reelt ophold Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle grundet manglende bevis for reelt og faktisk ophold i en anden medlemsstat Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til familiemedlem grundet manglende tidsmæssig kontinuitet efter ophold i tredjeland Udlændingenævnet · Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien	03.10.2023 15.03.2025 25.02.2025 23.01.2024 10.01.2024 28.06.2023 18.06.2022 25.01.2022

§ 11 Kravet om ansøgning i "naturlig forlængelse" – C-230/17 Altiner og den danske opfølgning

Den danske forvaltning har historisk krævet, at familiemedlemmet indrejser eller indgiver ansøgning "i naturlig forlængelse" af den danske statsborgers tilbagevenden. Kravet blev prøvet præjudicielt efter forelæggelse fra Østre Landsret i [C-230/17, Altiner](#). En tyrkisk statsborger indrejste ca. otte måneder efter sin danske stedmors tilbagevenden fra Sverige, og Udlændingestyrelsen afsløjede alene med henvisning til den manglende naturlige forlængelse – uden at tage stilling til, om der var opbygget et familieliv i Sverige.

EU-Domstolen tog udgangspunkt i, at [opholdsdirektivets artikel 7, stk. 2](#) omfatter både familiemedlemmer, der "ledsager", og dem, der "slutter sig til" unionsborgeren, og at betingelserne ved tilbagevenden ikke må være strengere end i den fremadrettede situation. Tidsfaktoren må derfor indgå, men kun som ét element:

Med henblik på en sådan efterprøvelse kan den pågældende medlemsstat som en enkelt indikator tage hensyn til den omstændighed, at tredjelandsstatsborgeren, der er familiemedlem til en af medlemsstatens egne statsborgere, er indrejst på dens område lang tid efter sidstnævntes tilbagevenden til dette område.

Og videre:

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at et familieliv, der er blevet opbygget eller konsolideret ... fortsætter på trods af den omstændighed, at unionsborgeren vender tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, uden at være ledsaget af det pågældende medlem af sin familie, der ser sig nødsaget til navnlig af årsager vedrørende dennes personlige situation, beskæftigelse eller uddannelse at udskyde sin indrejse.

Konklusionen er en **samlet vurdering**:

Den omstændighed, at ansøgningen om opholdskort ikke er blevet indgivet "i naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagevenden, udgør derfor et relevant forhold, som uden i sig selv at være afgørende kan lægges til grund ... for inden for rammerne af en samlet vurdering at fastslå, at der ikke foreligger nogen forbindelse mellem denne ansøgning og unionsborgerens forudgående udøvelse af sin ret til fri bevægelighed.

Dommen underkender altså ikke kriteriet som sådan, men den automatiske anvendelse af det. Ved den efterfølgende realitetsbehandling i [BS-2437/2016-OLR](#) af 27. juni 2019 stadfæstede Østre Landsret afslaget efter at have taget stilling til Altiner-dommens principielle udtalelse. Den praktiske konsekvens for sagsbehandlingen er, at en tidsforskydning skal forklares – og at myndigheden ikke må nøjes med at konstatere den, men skal vurdere, om det konsoliderede familieliv reelt er ophørt.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst 27.06.2018

Landsretten · Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden 27.06.2019

Registreringsbevis og opholdskort er konstaterende – §§ 23-28, § 33 og § 40

Bekendtgørelsens kapitel 6 regulerer dokumenterne. [§ 23](#) angiver, hvilken dokumentation en unionsborger skal forevise for at få registreringsbevis som henholdsvis arbejdstager/selvstændig (§ 5, stk. 1), person med tilstrækkelige midler (§ 6), studerende (§ 7) og udstationeret (§ 8, stk. 1). Tredjelandsstatsborgere skal efter [§ 25](#) (udstationerede) og [§ 26](#) (familiemedlemmer) ansøge om opholdskort **senest 3 måneder efter indreisen**, hvis opholdet forventes at vare mere end 3 måneder. Opholdskortet efter § 26 bærer standardkoden "EU-familiemedlem Art 10 DIR 2004/38/EF" og udstedes for 5 år eller for hovedpersonens påtænkte ophold. Bevis for tidsubegrænset ophold udstedes efter [§ 27](#), hvor det udtrykkeligt fremgår, at "et opholds uafbrudte karakter kan godtgøres med ethvert egnet bevismiddel".

Sagsbehandlingsfristerne i [§ 33](#) er direktivbestemte og korte: afgørelse om registreringsbevis efter §§ 23-24 og opholdskort efter § 25 træffes **straks** efter ansøgningens indgivelse, mens opholdskort efter § 26 og tidsubegrænset opholdskort efter § 28 skal afgøres senest 6 måneder efter ansøgningen, med straks-kvittering. Afslag skal begrundes efter forvaltningslovens regler.

Den bærende retsvirkning står i [§ 40](#):

Besiddelse af registreringsbevis, opholdskort, bevis for ret til tidsubegrænset ophold, tidsubegrænset opholdskort eller kvittering for indgivelse af ansøgning herom kan ikke stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet unionsborgeren og dennes familiemedlemmer uanset nationalitet med ethvert egnet bevismiddel kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder.

Det konstaterende princip skærer begge veje. Det beskytter borgeren – jf. [Vejledning om folkeregistrering](#), hvor det anføres, at en kommune ikke kan pålægge en EU/EØS-statsborger at få udstedt registreringsbevis, hvis vedkommende ikke er forpligtet til at lade sig registrere. Og EU-Domstolen fastslog i [C-607/21](#), at opholdsrettens deklaratoriske karakter medfører, at et efter national ret ulovligt ophold ikke kan begrunde afslag, når direktivets materielle betingelser er opfyldt.

Men princippet rammer også borgeren. I [Udlændingenævnets afgørelse af 5. maj 2023](#) hedder det, at afgørelser om opholdsdokumenter "alene er konstaterende (deklaratoriske)", hvorfor et udstedt opholdskort ikke reparerer manglende materielle betingelser. Med henvisning til EU-Domstolens dom i sag C-184/16, Petrea, præciserede nævnet i [afgørelsen af 15. maj 2023](#), at et opholdskort er konstaterende og ikke retsstiftende – også når myndigheden først flere år senere konstaterer, at betingelserne bortfaldt. Samme betragtning i [afgørelsen af 17. maj 2023](#). Rigsadvokaten opsummerer princippet på strafferettens område i [Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom](#): "Retten til tidsubegrænset ophold er resultatet af en faktuel situation, og udstedelsen af et registreringsbevis eller et opholdskort er konstaterende og ikke retsstiftende."

Ophør konstateres efter [§ 29](#) (tidsbegrænset) og [§ 30](#) (tidsubegrænset), og SIRI træffer efter [§ 31, stk. 2](#) samtidig afgørelse om, hvorvidt den pågældende bibeholder sit opholdsgrundlag; opholdskortet spærres, hvis opholdsretten er bortfaldet.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 23](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 25, stk. 1-4](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 26, stk. 1-5](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 27, stk. 1, 2](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 2](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 33, stk. 1-5](#)

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 40](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Betingelser for opholdsret som forsørgt familiemedlem: Vurdering af afhængighedsforhold ved forsinket ansøgning	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger	17.05.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
	Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

§ 13 Misbrug af rettigheder, svig og proformaægteskab – § 35

[§ 35, stk. 1](#) giver hjemmel til at nægte registreringsbevis eller opholdskort, hvis hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed tilsiger det, "eller hvis der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, herunder i kraft af et proformaægteskab". [Stk. 2](#) lader tidsbegrænset opholdsret ophøre bl.a., hvis grundlaget for udstedelsen var urigtigt, eller hvis der foreligger misbrug eller svig, og [stk. 3](#) gælder tilsvarende for tidsubegrænset opholdsret.

Bevisstrukturen fremgår tydeligt af [Udlændingenævnets afgørelse af 12. juli 2023 om en ghanesisk ægtefælle til en italiensk unionsborger](#). SIRI anfægtede ikke vielsesattestens ægthed eller parternes tilstedeværelse ved vielsen, men **formålet** med ægteskabet:

Vi har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at det ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, at du og [referencen] i perioden forinden ægteskabets indgåelse ... har haft et forudgående samliv eller et indgående personligt kendskab til hinanden eller, at du og [referencen] i perioden efter ægteskabets indgåelse har haft et sædvanligt familieliv.

De konkrete indicier var påfaldende ens påklædning på billeder taget med over et års mellemrum i Accra og Glostrup, hvilket førte til, at billeddokumentationen blev anset for manipuleret; en meget begrænset, sporadisk og overfladisk chatkorrespondance uden identificerbar afsender; modstridende oplysninger om samliv; og ansøgerens tidligere dom for dokumentfalsk med udvisning og seksårigt indrejseforbud. Nævnet konkluderede:

Udlændingenævnet finder imidlertid ikke, at det herved på tilstrækkelig vis er godtgjort, at [ansøgeren] og [referencen] har et indgående, personligt kendskab til hinanden eller familieliv, som almindeligvis forventes af ægtefæller, idet der ikke er fremsendt dokumentation for, at [ansøgeren] og [referencen] har mødtes personligt eller besøgt hinanden forud for, at de indgik ægteskab ... eller at de har samlevet på fælles bopæl på noget tidspunkt.

Om den processuelle indsigelse – at SIRI burde have indkaldt parret til interview – fastslog nævnet, at det efter generelle forvaltningsretlige principper påhviler den udlænding, der søger om opholdsgrundlag, at meddele de nødvendige oplysninger, og at et interview ikke var nødvendigt, når SIRI havde anmodet om dokumentation og foretaget en konkret og individuel vurdering.

Samme linje ses i [afgørelsen af 30. januar 2023 om en ghanesisk ægtefælle til en svensk statsborger](#) og – med efterfølgende virkning – i [afgørelsen af 5. september 2024](#), hvor en tyrkisk statsborger, der havde haft opholdskort siden 2017, fik konstateret, at opholdsretten aldrig havde bestået, jf. [§ 35, stk. 2](#), og derfor også fik afslag på tidsubegrænset ophold. Proformavurderingen har altså **tilbagevirkende** karakter og rammer hele den opsparede opholdstid.

Proformaformodningen forplanter sig til visumområdet: i [Udlændingenævnets afgørelse af 3. maj 2023](#) blev en gambisk ansøger ikke anset for "familiemedlem" til sin polske ægtefælle, hvorfor ansøgningen faldt uden for de gunstige EU-regler og skulle vurderes efter [visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 7](#). Momenterne var kortvarigt personligt kendskab, modstridende oplysninger i tidligere visumsager og en aldersforskel på 24 år.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 15	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35, stk. 1-3	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset ophold og ophør af EU-opholdsret grundet konstateret proformaægteskab		05.09.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ghanesisk ægtefælle grundet mistanke om proformaægteskab og misbrug af reglerne		26.03.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle på grund af vurdering om proformaægteskab		26.03.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på Schengenvisum grundet formodning om proformaægteskab med unionsborger		03.05.2023

§ 14 Offentlig orden, sikkerhed og sundhed – § 36, ophævelsen af §§ 37-38 og udlændingelovens § 26 b

§ 36 fastholder direktivets materielle grænser for indgreb af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed: afgørelsen skal være proportional, kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd, og "en tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse". Adfærden skal udgøre "en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse", og generalpræventive eller økonomiske betragtninger må ikke indgå.

Denne standard blev anvendt i [Udlændingenævnets afgørelse af 22. oktober 2021](#), hvor SIRI havde nægtet EU-opholdskort til en tyrkisk statsborger på grund af en norsk dom fra 2011 for brandstiftelse og et indrejseforbud. Nævnet omgjorde og lagde vægt på, at der var gået næsten 13 år siden gerningen, at klageren havde opholdt sig kriminalitetsfrit i Danmark i 17 måneder, og at han havde dokumenteret stabil beskæftigelse i Sverige. Under henvisning til EU-Domstolens dom i sag C-348/09, P.I., krævede nævnet en "trussel af en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig karakter, der berører grundlæggende samfundsinteresser".

Væsentlig aktualitetsoplysning: ved BEK nr. 965 af 18. juni 2025, i kraft 1. juli 2025, blev §§ 37 og 38 ophævet, og henvisningen til § 37 udgik af § 31, stk. 2. Den tidligere § 37 indeholdt netop den proportionalitetskatalog (opholdets varighed, alder, helbred, familiemæssig og økonomisk situation, integration og tilknytning til hjemlandet) samt de forstærkede udvisningsbeskyttelser efter 5 og 10 års ophold, som praksis frem til 2025 rutinemæssigt henviste til – se blot [Udlændingenævnets afgørelse af 15. maj 2023](#), [afgørelsen af 25. februar 2025](#) og [BS-9709/2021-KBH](#). Indholdet er flyttet til [udlændingelovens § 26 b](#), der efter lov nr. 755 af 20. juni 2025 nu rummer trusselsbetingelsen (stk. 1), den forstærkede beskyttelse efter 5 års tidsubegrænset ophold (stk. 2), 10-års- og mindreårighedsbeskyttelsen (stk. 3), proportionalitetskataloget (stk. 4) og sundhedsundtagelsen (stk. 5). Afgørelser truffet før 1. juli 2025 skal derfor læses med den gamle hjemmel, mens nye sager skal føres på § 26 b.

Rigsadvokatmeddelelsen om [udvisning ved dom](#) gennemgår de tre trin, der nu skal være opfyldt: personlig adfærd som reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, jf. § 26 b, stk. 1; "alvorlige hensyn" ved tidsubegrænset ophold, jf. stk. 2; og proportionalitet efter stk. 1 og 4 samt EMRK artikel 8 og Charterets artikel 7. Meddelelsen redegør tillige for EU-Domstolens praksis om, at afsoningsperioder afbryder opholdets uafbrudte karakter (C-378/12, Onuekwere) og om 10-årsberegningen (C-400/12, M.G., og C-145/09, Tsakouridis).

Den høje tærskel for udvisning af EU-borgere med langvarigt ophold illustreres af Højesterets dom i sag [19/2019](#), hvor en lettisk statsborger med over 10 års ophold blev frifundet for udvisning efter grov vold mod ægtefællen og ulovlig våbenbesiddelse, fordi kriminaliteten ikke var så særlig grov, at udvisning var bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed. Selve udvisningssporet ligger uden for denne oversigt; se [udvisning-ved- straf](#) og [udvisning-og-integration-paragraf-26](#).

Endelig bemærkes, at et ulovligt ophold ud over 3-månedersreglen kan føre til administrativ udvisning efter [udlændingelovens § 25 b](#), jf. [§ 2, stk. 3](#) – dog uden indrejseforbud, når EU-reglerne er i vejen; jf. [Udlændingenævnets afgørelse i sag VAU/2023/122 af 15. juni 2023](#).

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 36](#)
[Udlændingeloven § 25b](#)
[Udlændingeloven § 26b, stk. 1-5](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret frifinder unionsborger for udvisning efter grov vold og ulovlig våbenbesiddelse grundet kravet om 'bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed'

19.06.2019

Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden

20.09.2023

Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret som følge af 11 måneders fravær og afslag på ny opholdsret som familiemedlem	25.02.2025
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af EU-borger efter overskridelse af den legale opholdsperiode uden indrejseforbud	24.04.2024
Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på EU-opholdskort: Gammel straffedom for brandstiftelse udgjorde ikke længere en aktuel trussel mod den offentlige orden	22.10.2021

§ 15 Brexit-sporet: britiske statsborgere efter udtrædelsesaftalen

Britiske statsborgere og deres familiemedlemmer, der havde udøvet retten til fri bevægelighed i Danmark inden overgangsperiodens udløb den 31. december 2020, reguleres ikke af EU-opholdsbekendtgørelsen, men af [Brexit-bekendtgørelsen](#). Efter bekendtgørelsens § 2 skulle de ansøge SIRI om en ny opholdsstatus for at bevare rettighederne, og grænsearbejdere skulle efter § 4 ansøge om et bekræftende dokument.

De materielle betingelser er de samme som efter opholdsdirektivet. [Vejledningen om retten til ophold og arbejde for britiske statsborgere](#) fastslår, at de pågældende "fortsat og løbende" skal opfylde betingelserne i eksempelvis opholdsdirektivets artikel 7 som arbejdstagere, selvstændige, studerende, selvforsørgende eller familiemedlemmer, "ligesom de ville have skullet, hvis de fortsat havde været omfattet af opholdsdirektivet". Vejledningen understreger også – i overensstemmelse med det konstatierende princip – at det ikke er en forudsætning for lovligt ophold efter EU-retten at være i besiddelse af et opholdsdokument, jf. C-162/09, Lassel, og at besiddelse af et dokument omvendt ikke i sig selv gør opholdet lovligt, jf. C-325/09, Dias.

Et eksempel på anvendelsen er [Udlændingenævnets afgørelse af 4. september 2023](#), hvor nævnet omgjorde SIRI's afslag og fandt det godtgjort, at klageren havde opholdt sig uafbrudt i fem på hinanden følgende år med et lovligt opholdsgrundlag forud for overgangsperiodens udløb den 31. december 2020, hvorfor sagen blev hjemvist til udstedelse af opholdsdokument.

For udvisning gælder efter Brexit-bekendtgørelsens § 16 en skæringsdato: adfærd udvist **før** overgangsperiodens udløb bedømmes efter EU-opholdsbekendtgørelsen og udlændingelovens EU-regler, mens adfærd udvist derefter bedømmes efter udlændingelovens almindelige regler. Klageadgangen til Udlændingenævnet over SIRI's Brexit-afgørelser er forankret i [Udlændingenævnets forretningsorden § 11](#).

Det er værd at bemærke, at britiske statsborgere, der **ikke** havde udøvet fri bevægelighed inden 31. december 2020, falder helt uden for både Brexit-bekendtgørelsen og EU-opholdsbekendtgørelsen og henvises til udlændingelovens almindelige regler – se [arbejdsopholdstilladelse](#).

LOV [EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 1](#)

PRAKSIS **Udlændingenævnet** · Britisk statsborger opnår tidsubegrænset opholdsret efter dokumentation for fem års lovligt ophold og forsørgelse 29.01.2024

§ 16 Forvaltningsretlige rammer: oplysningspligt, bevisbyrde og vejledning

EU-opholdssagerne er ansøgningssager, og bevisbyrden for, at betingelserne er opfyldt, ligger derfor som udgangspunkt hos ansøgeren. Det er udtrykkeligt formuleret i [Udlændingenævnets proformaafgørelse af 12. juli 2023](#), hvor nævnet lagde vægt på, at "det efter generelle forvaltningsretlige principper påhviler den udlænding, der søger om opholdsgrundlag, at meddele de oplysninger, der er nødvendige for afgørelsen".

Bevisbyrden aktiveres konkret gennem myndighedens anmodninger. I [afgørelsen i sag EU/2024/76](#) blev ansøgerens anbringende om kost og logi som del af vederlaget afvist, netop fordi nævnet den 9. august 2024 havde anmodet om dokumentation uden at modtage noget. Og i [afgørelsen af 20. oktober 2022](#) kunne henvisninger til pengeoverførsler via bekendte ikke erstatte objektiv dokumentation.

Myndighedernes egen oplysning støtter sig i vidt omfang på **registerdata**: eIndkomst anvendes systematisk til at fastlægge timetal og lønniveau (jf. sag EU/2024/76 og [afgørelsen af 18. juni 2022](#)), og CPR-registreringen af ind- og udrejse tillægges betydelig bevisvægt. I [BS-9709/2021-KBH](#) fastholdt retten CPR-datoen som udreisetidspunkt trods sagsøgerens indsigelser og en e-mail fra den tidligere ægtefælle.

Vejledningspligten har en tung historik på netop dette område. Folketingets Ombudsmand gennemførte i 2008-2009 en større undersøgelse af [udlændingemyndighedernes vejledning om familiesammenføring efter EU-retten](#), efter at det var blevet hævdet, at Udlændingetjenesten i årevis havde undladt at vejlede danske statsborgere om muligheden for familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed. Sagen er den historiske baggrund for den vejledningsindsats og de EU-orienteringer, der siden har præget forvaltningen af § 1, stk. 3 – herunder den EU-orientering nr. 1/14, som blev prøvet i [C-230/17, Altiner](#).

Afgørelsesformen er reguleret direkte i bekendtgørelsen: afslag skal efter [§ 33, stk. 5](#) meddeles skriftligt og begrundes efter forvaltningslovens regler, og det samme gælder afgørelser om ophør efter [§ 31, stk. 1](#). Endelig viser [Udlændingenævnets genoptagelsesafgørelse af oktober 2023](#), at manglende kommunal vejledning om de opholdsretlige konsekvenser af at modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik kan begrunde genoptagelse – et forvaltningsretligt korrektiv, der har direkte betydning på EU-området, hvor kommunerne efter [vejledningen om EU-borgeres adgang til hjælp efter aktivloven](#) skal kontakte udlændingemyndighederne ved tvivl om opholdsgrundlaget.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 33, stk. 5
PRAKSIS		
	EU-Domstolen · Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst	27.06.2018
	Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023
	Udlændingenævnet · Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning	22.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ghanesisk ægtefælle grundet mistanke om proformaægteskab og misbrug af reglerne	26.03.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred	20.10.2022
	Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet marginal beskæftigelse og modtagelse af kontanthjælp	18.06.2022

§ 17 Sammenfatning: fem bærende linjer i praksis

1. Materialiteten slår formaliteten. Opholdsretten opstår og ophører med de faktiske betingelser, ikke med dokumentet. § 40 gør det udtrykkeligt, og Udlændingenævnet anvender princippet konsekvent – også når det er til borgerens ugunst, som når et opholdskort udstedt i 2016 ikke reparerer, at hovedpersonen aldrig opfyldte arbejdstagerbetingelsen.

2. Realitetsvurderingen er kvalitativ, ikke kun kvantitativ. Arbejdstagerbegrebet afgøres ikke alene af de vejledende 10-12 timer ugentligt, men af en samlet vurdering af timetal, vederlag målt mod den laveste overenskomstmæssige takst, ret til ferie med løn og løn under sygdom samt overenskomstdækning, jf. C-14/09, Genc. Det samme gælder samlivsvurderingen efter § 3, stk. 2, nr. 2, hvor fælles økonomi, fælles bolig og fælles børn vejer tungere end formelle registreringer.

3. Den afledte ret er kun så stærk som hovedpersonens. Ophører hovedpersonens status, eller udrejser vedkommende, falder familiemedlemmets ret samtidig, jf. § 29, stk. 1. Undtagelserne i §§ 16-17 er snævre, tidsfølsomme og selvstændigt betingede af arbejdstagerstatus eller tilstrækkelige midler. Højesterets dom af 14. august 2024 har afklaret det praktisk vigtigste timingspørgsmål: skilsmisseproceduren begynder ved ansøgningen til den administrative myndighed.

4. Tilbagevendelsessporet kræver et rigtigt ophold – og en samlet vurdering. Efter § 1, stk. 3 er et kortvarigt ophold efter opholdsdirektivets artikel 6 ikke nok; der skal foreligge et reelt og faktisk ophold, hvorunder familielivet er opbygget eller konsolideret. Omvendt må myndigheden efter Altiner ikke afslå alene med henvisning til, at ansøgningen ikke er indgivet i naturlig forlængelse – tidsfaktoren er én indikator blandt flere.

5. Retsgrundlaget er i bevægelse. BEK nr. 965 af 18. juni 2025 ophævede med virkning fra 1. juli 2025 §§ 37 og 38, ophævede § 18, stk. 3, nr. 1, nyaffattede § 14 og indsatte nye regler om statsudsendte i § 29 og § 30. Proportionalitets- og udvisningsvurderingen for EU-borgere følger nu udlændingelovens § 26 b. Afgørelser fra før 1. juli 2025 skal derfor læses med forbehold for den ændrede hjemmel, selv om den materielle EU-retlige standard er uændret.

For de tilgrænsende områder henvises til unionsborgerskab-afledt-opholdsret om TEUF art. 20-21 og afhængighedsdoktrinen, eu-fri-bevægelse om restriktionstesten, familiesammenføring om det rent nationale spor efter udlændingelovens §§ 9 og 9 c, og flygtningenaevn-asyl om international beskyttelse.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 40	Udlændingeloven § 26b
PRAKSIS	Højesteret · Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret 14.08.2024 EU-Domstolen · Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst 27.06.2018 Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat 25.02.2025 Udlændingenævnet · Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning 22.02.2025 Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt 05.05.2023	

EU-opholdsbekendtgørelsen § 1	stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 5	stk. 1
EU-opholdsbekendtgørelsen § 10	stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 17	stk. 2
EU-opholdsbekendtgørelsen § 18	stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35	
Udlændingeloven § 2	stk. 4	Udlændingeloven § 6	

MATERIALE Citerede afgørelser

57 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

14.08.2024	Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	bs-57054-2023-hjr
19.06.2019	Højesteret frifinder unionsborger for udvisning efter grov vold og ulovlig våbenbesiddelse grundet kravet om 'bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed'	19/2019

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

6

10.04.2025	Betingelser for opholdsret som forsørget familiemedlem: Vurdering af afhængighedsforhold ved forsinket ansøgning	C-607/21
02.09.2021	Tredjelandsstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	C-930/19
27.02.2020	Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter	C-836/18
02.10.2019	Opholdsret for mindreårige unionsborgere: Indkomst fra ulovlig beskæftigelse som tilstrækkelige midler	C-93/18
27.06.2018	Afledt opholdsret for familiemedlemmer ved tilbagevenden til hjemlandet: Kravet om indrejse i "naturlig forlængelse" af unionsborgerens tilbagekomst	C-230/17
29.06.2016	Opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	C-115/15

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS

3

13.03.2025	Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	10238-12020
31.10.2023	Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse	4315-5171
27.06.2019	Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden	4303-5156

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS

2

03.10.2023	Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde	4697-5650
------------	---	-----------

20.09.2023	Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	10221-11997
------------	--	-------------

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

44

10.04.2025	Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til indisk mor grundet utilstrækkelig dokumentation for forsørgelse og plejebehov	EU/2024/121
10.04.2025	Afslag på opholdsret som fast samlever grundet manglende dokumentation for varigt og forpligtende samliv	EU/2024/125
10.04.2025	Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret	EU/2024/126
09.04.2025	Afslag på opholdsret til herboende unionsborgers moder grundet manglende dokumentation for økonomisk afhængighed og plejebehov	EU/2024/119
08.04.2025	Afslag på opholdsret som fast samlever til unionsborger grundet manglende dokumentation for varig tilknytning	EU/2024/115
08.04.2025	Omgørelse af afslag på opholdsret til britisk statsborger som fast samlever til unionsborger på baggrund af dokumenteret samliv	EU/2024/117
01.04.2025	Anerkendelse af varigt samlivsforhold efter to års bopæl i udlandet og efterfølgende flytning til Danmark	
01.04.2025	Afslag på EU-opholdsret som familiemedlem grundet manglende dokumentation for retsgyldigt ægteskab og varigt samliv	
15.03.2025	Afslag på afledt opholdsret for barn af samlever grundet utilstrækkelig etablering af familieliv i en anden EU-medlemsstat	
01.03.2025	Stadfæstelse af ophør af opholdsret som følge af manglende dokumentation for reelt ophold i Danmark	
26.02.2025	Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet afbrydelse i beskæftigelse og manglende dokumentation for bevarelse af status	
25.02.2025	Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat	
25.02.2025	Ophør af EU-opholdsret som følge af 11 måneders fravær og afslag på ny opholdsret som familiemedlem	
22.02.2025	Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning	
05.02.2025	Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse	
05.09.2024	Afslag på tidsubegrænset ophold og ophør af EU-opholdsret grundet konstateret proformaægteskab	
05.09.2024	Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag	

07.06.2024	Afslag på EU-opholdskort til unionsborgers bror grundet manglende bevis for forsørgelse og husstandsfællesskab
24.04.2024	Administrativ udvisning af EU-borger efter overskridelse af den legale opholdsperiode uden indrejseforbud
26.03.2024	Afslag på EU-opholdskort til ghanesisk ægtefælle grundet mistanke om proformaægteskab og misbrug af reglerne
26.03.2024	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle på grund af vurdering om proformaægteskab
21.03.2024	Afslag på EU-opholdsret til samlever grundet eksisterende ægteskab med tredjemand
29.01.2024	Britisk statsborger opnår tidsubegrænset opholdsret efter dokumentation for fem års lovligt ophold og forsørgelse
23.01.2024	Afslag på opholdsret til filippinsk samlever da ophold i Sverige var for kortvarigt til at udgøre reelt ophold
21.01.2024	Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til forælder grundet manglende dokumentation for forsørgelse og husstandsfællesskab
10.01.2024	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst
21.12.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse
28.06.2023	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle grundet manglende bevis for reelt og faktisk ophold i en anden medlemsstat
31.05.2023	Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager grundet utilstrækkelige løn- og ansættelsesvilkår
30.05.2023	Afslag på yderligere dispensation for ophør af tidsubegrænset opholdsret for EU-borger efter afsluttet studie i udlandet
17.05.2023	Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger
15.05.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag
05.05.2023	Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt
03.05.2023	Afslag på Schengenvisum grundet formodning om proformaægteskab med unionsborger
20.10.2022	Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred
18.06.2022	Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet marginal beskæftigelse og modtagelse af kontanthjælp
18.06.2022	Afslag på EU-opholdskort til familiemedlem grundet manglende tidsmæssig kontinuitet efter ophold i tredjeland

25.01.2022	Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien
22.10.2021	Omgørelse af afslag på EU-opholdskort: Gammel straffedom for brandstiftelse udgjorde ikke længere en aktuel trussel mod den offentlige orden
21.07.2021	Tysk statsborgers ret til ophold som selvforsørgende: Omgørelse af afslag grundet forsørgelsespligt over for dansk ægtefælle
14.02.2020	Afslag på opholdsret som arbejdstager for polsk statsborger grundet marginal beskæftigelse
14.02.2020	Britisk statsborgers ophør af opholdsret i Danmark grundet utilstrækkelig tilknytning til arbejdsmarkedet
15.01.2020	Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning
27.01.2016	Afslag på tidsubegrænset ophold da ophold efter EU-regler ikke tæller med i 5-års kravet